

— Καὶ τί θὰ γείνη λοιπόν;

— 'Α, τί θὰ γείνῃ; . . . αὐτὸς εἶνε τὸ ζήτημα. 'Ιδού, κύριο Θανάσην βλέπω ἐδῶ εἰς τὴν λίστα σου γραψιμένους μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ κεφτέδες σάλτσα... Γνωρίζω, ὅτι ἐδῶ εἰς τὸ κατάστημά σου ἐπικρατεῖ καθηριότης καὶ εὐ-συνειδησία (διὰ θανάσης μειδιᾶ φιλαρησκως). 'Αλλ' ἀς ὑποθέσωμεν, ὅτι τὸ ζῶν ἐκ τῶν σαρκῶν τοῦ ὄποιού κα-τεσκευασθησαν κατοι οἱ κεφτέδες, ἀναπαύεται ἥδη εἰς κόλπους 'Αβραὰμ πρὸ τριῶν ἔνδομαδων (διὰ θανάσης συνορυθησαν...) ὁ λόγος τὸ ἔχει. Λοιπόν ἀν ἕγώ φάγω αὐτοὺς τοὺς κεφτέδες, τί θὰ συμβῇ; Θὰ μοῦ καθήσουν εἰς τὸ στομάχι, θὰ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία, στάσις, ἐμφράξεις... καὶ θ' ἀναγκασθῶ νὰ πάρω...

— Καθαρίσιον.

— 'Ακριβῶς' καὶ εἰς αὐτὴν λοιπὸν τὴν περίστασιν αὐτὸς εἶνε τὸ μόνον μέσον, τὸ ὄποιον ἡμπορεῖ νὰ μᾶς ἀ-παλλαξῃ ἀπὸ τῆς πατεακούσιας, ἀπὸ τῆς λεμονόκου-παιας, ἀπὸ τοὺς μπαγιάτικους κεφτέδες...

— Καὶ ποιός θὰ κάμη τὴν συνταγὴν;

— 'Ο λαός.

Ἄββακούμ

ΠΑΣΤΕΡ ΗΜΩΝ

Παστέρ ήμῶν, παστέρ ήμῶν, δὲν τοῖς οὐρανοῖς
Εἰς τὸ ἔξης πλειότερον ήμᾶς νὰ συμπορῆς.
Ἐπίσκεψαι καὶ ἵσε ήμῶν τὰς ἀσθετείας
Διότι μᾶς κατέλαβε παροξυσμὸς μαρίας.
Κι' ἀρ δέρ ωπάρχη φάρμακο τοῦ πάθους μας τοῦ γαύρου
Μὲ τὴν ταιτίαν δέσε μας τοῦ σοῦ Μεγαλοσταύρου.

ΣΤΡΕΨΙΓΩΝΟΣ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η βροχὴ πάντοτε ἐπιδρᾷ εἰς τὰ μεγάλα γεγονότα. Ο συγγραφεὺς τῶν 'Αθλίων λέγει, ὅτι τὸ Βατερόλῳ δὲν ὄφει-λεται οὔτε εἰς τὸν Βέλλιγκτων, οὔτε εἰς ἄλλον τινά, ἀλλ' εἰς τὴν πεσούσαν ὄλιγην βροχήν. 'Αν δὲν ἔβρεγε τὴν νύκτα τῆς 17 πρὸς τὴν 18 Ιουνίου 1815 δὲ Ναυπο-λέων πιθανὸν νὰ ἐνίκη, καὶ ἡ τύχη τῆς Εύρωπης θὰ ἦτο ἀλλη σήμερον. Η βροχὴ ἐπέδρασε καὶ ἐπὶ τῆς Βουλῆς. Εἶναι δὲν ἔβρεγε τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης. Πέμπτης θὰ ἐγίνετο ἀπαρτία, καὶ, τίς αἶδε, πιθανὸν νὰ 'περνοῦσε εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν τὸ ἐπάρχατον νομοσχέδιον τοῦ Σπάρταλη καὶ... οἱ κα. βουλευταὶ νὰ ἤσαν εἰς τὰς ἐπαρχίας των. Ολίγαι σταγόνες δύμας βροχῆς ἡμπόδισαν τοὺς φίλους τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ ἐμπαταιάθη αὕτη, ίνα ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ ὄλιγαι σταγό-νες ἐπιδρῶσι περισσότερον ἀπὸ τὴν εὐγλωττίαν βουλευτῶν τινῶν.

Oi obstructionistes, oi παρεμποδίζοντες δηλαδὴ τὰς ἔργασίας τῆς Βουλῆς πῶς θὰ λέγωνται τέλος πάντων μὲ μίαν λέξιν; Στοερπωταὶ ή κωλυσιεργοί; Ήμεῖς προτιμῶ-μεν τὴν πρώτην, φάς ἐκφραστικὴν καὶ μετὰ δυνάμεως ἀπο-κρούομεν τὴν δευτέραν, ἀδιάφορον ἐὰν κωλυσιεργὸς δύνα-

ται καταλληλότερον νὰ ὄνομασθῇ δι. Λεβίδης. Έξ ἐνὸς προσώπου, κύριοι, δὲν πρέπει, νομίζομεν, μεροληπτικῶς νὰ τίθενται οἱ ἐπιστημονικοὶ δροι.

Τέλος πάντων ἔληξε καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ Τάκη. Η Βουλὴ ἐδώκεν ἔνα συγχωρογόρτιον εἰς τὸν κ. Τπουργὸν τῆς Δι-καιοσύνης καὶ μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διέταξιν. 'Λξιο-σημείωτον εἶναι, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ πιστοποιη-τικοῦ καλῆς δικιγγιαῆς δι. Χατζόπουλος ἐκόμισε δύο τόμους τοῦ ἀειμνήστου «Χρόνου 'Αθηνῶν» καὶ ἤρχισε ν' ἀ-ναγινώσκει, ἀλλ' οἱ Βουλευταὶ ἀκήρυξαν τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Τάκη καὶ ἔνεκκ τούτου... ἐψήφισαν τὸ συγχωρο-γόρτιον.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ πιστοποιητικοῦ ὁ φίλος 'Ιανδέρωτῷ ἐντῷ θεωρείω τῶν δημοσιογράφων:

— Ποτος, νομίζετε, δὲν ἔθελε νὰ ἔτο Κρητικός;
— ;;
— 'Ο Βουλπιώτης.
— Καὶ γιχτί;
— Διότι; θὰ ἐλέγετο Βουλπιώτακης.

Μετὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Τάκη η Βουλὴ κατέβη εἰς τὸ ζήτημα τοῦ χόρτου.

Εἰς ἐκ τῶν ἀκροστηρίων:

— Εἰς αὐτὸς θὰ εῦρῃ πολλὴν τροφὴν ἡ ἀντιπολίτευσις.

Μεγάλη ἡγέρθη συζήτησις κατ' αὐτὰς, ἀν πρέπει τὸ Θέατρον νὰ καλῆται κέον ἡ δημοσικὸν καὶ πολλοὶ ἐπε-τέθησαν κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου συνηγορήσαντος ὑπὲρ τοῦ τελευταίου. Δὲν ἔχει ἀδικον, ἀφοῦ γνωρίζομεν τὴν κατά-στασιν ὅλων τῶν δημοτικῶν ἔργων καὶ ἀφοῦ τὸ Θέατρον αὐτὸς οὐδέποτε ὑπῆρξεν ποτ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων λαθρεμπορίων, δὲν θὰ τὸ πιστεύ-σητε; εὑρέθη καὶ εἰς Μεγχλόσταυρος. Πολλοὶ ἡπόρισαν πῶς συνέβη τοιοῦτο τι καὶ ἀκόμη ζητοῦσι τὸν ἀτυχῆ κύριον του. Τὰ πρᾶγμα ἔχει κατὰ τὰς ἡμετέρας πληρο-φορίας ὡς ἔξης: "Οτε διεδόθη, ὅτι ὁ Μεγχλόσταυρος θὰ ἐδιδετο εἰς τὸν κ. Συγγρόν, ὁ φιλογενής οὗτος ἀνήρ ἀμέ-σως τὸν παρήγγειλεν εἰς Παρεσίους, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἡ ιδέα τῆς ἀπονομῆς ἐγκατελείφθη καὶ ἐπομένως καὶ ὁ Με-γχλόσταυρος... εἰς τὸ Τελωνεῖον.

Ἄββακούμ

